

scepit demonstraret. Quē ligatis brachijs
 rusticus aſcedēs duxit ad ſcti viri mona-
 ſterii eūq; aſſeſſuſſe ſolū ſedentes
 repit ⁊ legentē. Eidē aut ſubſequēti ⁊ ſeu-
 enti Zalle rutiſtic⁹ dixit Ecce iſte ē de q̄ di-
 xerā Benedict⁹ pater. Quē dū ſeruido
 ſpū cū puerſe mētis inſania fuiſſet iſtutus
 eo terrore q̄ pſueuerat acturū ſe exiſtimās
 magnis cepit vocib⁹ clamare dicēs: Sur-
 ge ſurge ⁊ res iſtius rutiſtici redde q̄s acce-
 piſtiſti ad cui⁹ vocē vir dei p̄tinus oculos
 leuauit a leōne eūq; intui⁹ mox ē rutiſticū
 q̄ ligat⁹ tenebat attēdit. Ad cui⁹ brachia
 dū oculos deſlexiſſet miro mō tāta celeri-
 tate ceperūt illigata brachijs lora deuolue-
 re: vt diſſolui tā cōcite nulla hoīuz feſtina-
 tione potuiſſent. Eūq; iſ q̄ legatus vene-
 rat cepiſſet ſubito adſtare ſolutus ad tāte
 ptātis vim tremefact⁹ Zalla: ad terrā cor-
 ruit ⁊ cervicē crudelitatis rigide ad ei⁹ ve-
 ſtigia inclinās oſonibus ſe illi⁹ cōmenda-
 uit. Vir aut ſcūs a lectiōe minie ſurrexit:
 ſz vocatis fratrib⁹ introſus tolli vt Bñ-
 dictionē acciperet p̄cepit. Quē ad ſe redu-
 ctū vt a tāte crudelitatis iſania q̄ſcere de-
 beret aſmontuit. Qui fract⁹ recedēs nil vte-
 ri⁹ petere a rutiſtico p̄ſumpſit quē vir dei
 ſi tāgēdo: ſz reſpiciēdo ſoluerat. Ecce ē pe-
 tre qd̄ dixi q̄ hi q̄ oīpotēti deo familiarit̄
 ſeruiūt aliqñ mira facere ēt ex ptāte poſſūt
 Qui enī ferocitatē gothi terribiliſ ſedens
 reſp̄ſit: lora ſuo nodosq; ligature: q̄ ino-
 cis brachia aſtrinxerant oculo diſſoluit
 ip̄a miraculi celeritate indicat q̄ ex ptāte
 accepit hēre qd̄ fecit. Rurſ⁹ q̄q; q̄le quā
 tūq; miraculū orādo valuit obtinere ſub-
 iungā. Quomō infantē cuiusdaz rutiſ-
 tici iam mortuū exſuſcitauit. Ca. xxxij.

Quadā die cū fribus ad agri opa fue-
 rat egreſſus: qdā vō rutiſtic⁹ deſūcti
 filij corp⁹ i vlnis ferēs orbitatis luctu eſtu-
 ans ad mōaſterii venit bñdictū p̄ez q̄ſi-
 uit. Cui cū dictū eēt q̄ idē p̄z cū fratrib⁹ i
 agro moraret p̄tin⁹ aſſeſſuſſe ianuā cor-
 p⁹ exticti filij piecit ⁊ doloꝝ turbat⁹ ad iue-
 niēdū venerabilē p̄ez ſe p̄cit⁹ i curſū d̄dit
 Eadē vō hora vir dei ab agri ope iā cū fri-
 b⁹ reuertebat: quē mox vt orbat⁹ rutiſticus
 aſperit clamaꝝ cepit redd̄ filiū meū: redd̄
 filiū meū. Vir at dei i hac voce ſoſtiſit di-
 cēs Nūqd̄ ego tibi filiū tuū abſtuli? Cui il-
 le r̄ndit: Mortu⁹ ē veni reſuſcita eū. Ad

mox vt dei ſamul⁹ audiuit valde p̄tristat⁹
 ē dicēs: Recedite frēs recedite bec nra n̄
 ſunt ſz ſcōꝝ aploꝝ ſūt. Quid nobis onera
 vultis ip̄dere q̄ nō poſſum⁹ portare? At il-
 le quē nimi⁹ cogebat dolor i ſua petitiōe p̄-
 ſtitit iurās p̄n̄ recederet niſi ei⁹ filiū reſu-
 ſcitaret. Quē mox di ſamul⁹ iſſuit dicēs
 vbi ē? Cui ille r̄ndit: Ecce corp⁹ ei⁹ ad ia-
 nuā mōaſterij iacet. Ubi dū vir dei cū fri-
 bus veniſſet flexit genua ⁊ ſup corpuscu-
 lū iſtatis ſcubuit ſe ſeq; erigēs ad celū pal-
 mas tetēdit dicens: Dñe nō aſpicias pctā
 mea: ſz fidē hoīs huius q̄ reſuſcitari filij
 ſuū rogat ⁊ redde i hoc corpusculo aīaz q̄
 abſtuliſti. Uix i oſone vba p̄pleuerat ⁊ re-
 grediēte aīa ita corpusculū pueri oē p̄trēu-
 it vt ſub oculis oīuz gaderāt apparuerit
 p̄cuſſiōe mirifica tremido palpitaſſe. Cui⁹
 mox manū tenuit ⁊ eſi p̄zi viuētē atq; i co-
 lumē d̄dit. Liq̄t petre q̄ h̄ miraculū i ptā-
 te n̄ hūit: qd̄ p̄ſtrat⁹ petijt vt exhibere po-

Sic cūcta eēt aſſeſſuſſe. C. Petr⁹.
 ſeris p̄ſtat patēter q̄ vba q̄ p̄poſue-
 ras reb⁹ p̄bas. Sz queſo te i dices ſi ſcivi-
 ri oīa q̄ volūt p̄nt ⁊ pctā ipetrāt q̄ deſide-

Quis nā erit (rāt obtinere. C. Bre.
 petre i hac vita paulo ſublimior: q̄ d̄
 carnis ſue ſiulo ter dñm rogauit ⁊ tñ qd̄
 voluit obtinere n̄ valuit? Ex q̄ re neceſſe ē.
 vt tibi d̄ venerabili p̄ze bñdicto narrē q̄
 fuit qdā q̄ voluit ſed non valuit iplere.
 C. Dic iſcipit vita ⁊ trāſit⁹ ſcē Scolaſtice
 vginis. ſ. ſozoris ſue ⁊ quō oratu itētiffimo
 argiſſimas i duxit pluias. Cap. xxxij.

Sozor nāq; ei⁹ beatiffimi bñdicti ſco-
 laſtica nomie oīpotēti dño ab ipſo
 infantie tpe dedicata: ad eū ſemel p̄ ānū ve-
 nire p̄ſueuerat: ad q̄ vir dei nō lōge eſſe ia-
 nuā poſſōe mōaſterij d̄ſcēdebat. Quadā
 vō die venit ex more atq; ad eā cū diſcipu-
 lis venerabilis ei⁹ deſcēdebat frater. Qui
 totū diē i dei laudib⁹ ſacriſq; colloqis du-
 cētis ſcūbētib⁹ iā noctis tenebris ſimul ac-
 ceperūt cibos. Eūq; adhuc ad mēſā ſede-
 rēt: ⁊ iter ſacra colloqia tardior ſe hora p̄-
 traheret eadē ſcimonialis ſemīa ſozor ei⁹
 eū rogauit dicēs: Queſo te frat vt iſta no-
 cte me nō deſeras vt vſq; mane aliqd̄ d̄ ce-
 leſtis vite gaudio loq̄mur. Cui ille r̄ndit:
 Quid ē q̄ loq̄ris ſozor? māere eſſe cellā nul-
 latenus poſſuz. Tātā vō erat celi ſerenitas
 vt nulla i aere nubes appareret. Sāctimo

Sola volun-
 tate vel affe-
 ctu mira ope-
 rabatur.

Mo. de patre
 ſancto:um.

Sāctiviri hu-
 militas maxi-
 ma.

Māgne de-
 uotionis atq;
 humilitatis
 verba.

Scde cor. xij

Bti. viri ſan-
 cta ſeueritas.